

UZASADNIENIE

W dacie 24 kwietnia 2018 roku M. M. wystąpił z pozwem o zasądzenie od pozwanego (...) Wojewódzkiego Szpitala (...) w S. kwoty 8 600 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie. Dodatkowo powód złożył wniosek o zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu, z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 24 lutego 2017 roku zawarła z pozwanym umowę kontrakt nr 73/2017, której przedmiotem było udzielanie świadczeń zdrowotnych na Oddziale Endokrynologii i Chorób Wewnętrznych, a za zgodą pozwanego udzielania zastępstw oraz konsultacji i zabiegów medycznych świadczonych na rzecz innych wykonawców realizujących usługi zlecone przez pozwanego. Czas trwania umowy był przewidziany od dnia 1 marca 2017 r. do dnia 29 lutego 2020 r. Powód na podstawie umowy udzielał także świadczeń zdrowotnych w Poradni Endokrynologicznej.

W dalszej części uzasadnienia powód podniósł, iż z dniem 31 grudnia 2017 r. został zlikwidowany Oddział Endokrynologii i Chorób Wewnętrznych. W związku z likwidacją jednostki, na mocy § 8 ust. 4 pkt 4 umowa uległa rozwiązaniu w trybie natychmiastowym. W związku z brakiem porozumienia i wygaśnięciem umowy powód dnia 10 stycznia 2018 r. przekazał dokumentację medyczną oraz informację o hospitalizowanych pacjentach lekarzom A. M. (1), E. H., A. M. (2), ponieważ ordynator Oddziału był w tym czasie nieobecny. Dalej powód podał, iż w tej samej dacie poinformował pozwanego o zaprzestaniu udzielania świadczeń zdrowotnych, w związku z brakiem porozumienia po rozwiązaniu kontraktów na mocy § 8 ust. 4 pkt 4. W odpowiedzi szpital poinformował, że żadna ze stron nie złożyła oświadczenia woli o rozwiązaniu umowy –kontraktu na udzielanie świadczeń zdrowotnych. Dyrekcja szpitala podniosła, że nie otrzymała pisma z którego wynikałoby, że powódka skorzystała z zapisów § 8 umowy w celu rozwiązania umowy na udzielanie świadczeń zdrowotnych. Zdaniem Dyrekcji Oddział, na którym lekarze rozpoczynali pracę nie został zlikwidowany, a jedynie włączony do Oddziału Chorób Wewnętrznych i Diabetologii. W ocenie szpitala powódka odstąpiła od umowy i zaprzestała udzielania świadczenia zdrowotnych przez co, na mocy § 6 ust. 1 pkt 1 umowy, nałożono na nią karę umowną w wysokości trzykrotności miesięcznego wynagrodzenia. 23 stycznia 2018 r. do powódki skierowano wezwanie do zapłaty kwoty 25 800 złotych.

Uzasadniając swoje stanowisko procesowe strona powodowa wyjaśniła, że celem zapisu § 8 ust. 4 pkt 4 umowy jest natychmiastowe rozwiązanie umowy w wyniku likwidacji jednostki pozwanego, co nastąpiło w niniejszym stanie faktycznych. Uchwałą Sejmiku Województwa (...) Nr XXVIII/443/17 z dnia 21 listopada 2017 r. w sprawie nadania statutu Samodzielnemu Publicznemu Wojewódzkiemu Szpitalowi (...) w S. nadano pozwanemu statut, w wyniku którego Oddział Endokrynologii i Chorób Wewnętrznych został zlikwidowany. Likwidacja oddziału, w którym pracowała powód, nie podlega wątpliwości.

W dniu 11 czerwca 2018 roku w przedmiotowej sprawie prowadzonej wówczas pod sygnaturą akt I Nc 1472/18 został wydany nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany postulował oddalenie powództwa oraz zgłosił zarzut umorzenia wierzytelności powoda w całości wskutek potrącenia wierzytelności pozwanego przysługującej mu od powódki w kwocie 25 800 złotych z tytułu kar umownych za odstąpienie przez powoda w miesiącu styczniu 2018 r. od wykonywania świadczeń zdrowotnych na podstawie umowy nr (...) z dnia 24 lutego 2017 r., z wierzytelnością powódki wobec pozwanego w kwocie 8 600 zł należną od pozwanego z tytułu wynagrodzenia za wykonywanie świadczeń zdrowotnych na podstawie umowy nr (...) z dnia 24 lutego 2017 r. w miesiącu grudniu 2017 r. – potrącenie zostało dokonane pismem z dnia 29 stycznia 2018 r. nota nr 2/2018 doręczonym powodowi w dniu 29 stycznia 2018 r. Jednocześnie pozwany oświadczył, iż – w przypadku nieskuteczności uprzednio dokonanego potrącenia - potrąca przysługującą mu od M. M. wierzytelność w kwocie 25 800 złotych należną z tytułu kar umownych za odstąpienie przez powoda w miesiącu styczniu 2018 r. od wykonywania świadczeń zdrowotnych na podstawie umowy nr (...) z dnia 24 lutego 2017 roku, z wierzytelnością powoda przysługująca mu od pozwanego w kwocie 8 600 złotych, wynikającą z rachunku nr (...) z dnia 12 lutego 2018 r., należna z tytułu wynagrodzenia za wykonywanie świadczeń zdrowotnych na podstawie umowy nr (...) z dnia 27 czerwca 2016 r. w miesiącu grudniu 2017 r.

Uzasadniając przedstawione stanowisko procesowe strona pozwana wskazała, iż brak było podstaw do rozwiązaniu umowy w trybie § 8 ust. 4 pkt 4 umowy, bowiem z dniem 1 stycznia 2018 r. nie nastąpiła likwidacja Oddziału Endokrynologii i Chorób Wewnętrznych tylko włączenie tego Oddziału do Oddziału Chorób Wewnętrznych i Diabetologii. Z § 10 Statutu (...) w S. stanowiącego załącznik do uchwały nr XXVIII/443/17 Sejmiku Województwa (...) z dnia 21 listopada 2017 r. Oddział endokrynologii i Chorób Wewnętrznych nie został zlikwidowany lecz stał się pododdziałem Oddziału Chorób Wewnętrznych i Diabetologii. Ponadto jak wynika z pisma z dnia 25 września 2017 r. celem wprowadzonych zmian w strukturze organizacyjnej szpitala w żadnym wypadku nie był a chęć likwidacji Oddziału Endokrynologii i Chorób Wewnętrznych. Celem zmian była potrzeba dopasowania struktury organizacyjnej Szpitala do potrzeb jego funkcjonowania w nowym kształcie -tj. po połączeniu ze (...) szpitalem im. prof. A. S. w S.. Zmiana struktury organizacyjnej była zabiegiem organizacyjnym., koniecznym do zrealizowania w związku z połączeniem szpitali. Zdaniem pozwanego umowa pomiędzy stronami nie uległa rozwiązaniu z dniem 31 grudnia 2017 r. lecz trwała nadal, albowiem powód nie złożył w tym zakresie skutecznego oświadczenia o jej rozwiązaniu. Dalej pozwany szpital podniósł, że strona powodowa zaprzestała wykonywania świadczeń zdrowotnych wynikających z umowy nr (...). Powód całkowicie odstąpił od wykonywania świadczeń zdrowotnych wynikających z ww. umowy, co w konsekwencji doprowadziło do tego, iż szpital obciążył powoda karą umowną za odstąpienie od wykonywania umowy tj. odstąpienie od wykonywania świadczeń zdrowotnych w oparciu o § 6 ust. 1 pkt 1 umowy, zachowując formę pisemną, stosownie do § 6 ust. 2 umowy. Kara umowna wynosiła kwotę 25 800 zł stanowiąca trzykrotność wynagrodzenia powoda za poprzedni miesiąc tj. za grudzień 2017 r. (stosowanie do § 6 ust. 1 umowy).

Dalej pozwany wskazał, iż pismem z dnia 24 stycznia 2018 roku - nota nr 2/2018 doręczonym powodowi w dniu 29 stycznia 2018 roku pozwany Szpital dokonał potrącenia wierzytelności pozwanego Szpitala z tytułu ww. kary umownej z wierzytelnością powoda. Przywołana nota stanowiła kompensatę częściową z m.in. ww. fakturą wystawioną przez powoda. Tym samym w ocenie pozwanego Szpitala potrącenie obu wierzytelności zostało skutecznie dokonane, a więc wierzytelności powoda objęta niniejszym postępowaniem uległa całkowitemu umorzeniu. Pozwany zaznaczył, że obie wierzytelności były w momencie złożenia oświadczenia o potrąceniu wymagalne, stosownie do art. 498 § 1 k.c. Wierzytelność pozwanego Szpitala z tytułu kar umownych była wymagalna, bowiem kara umowna została nałożona w formie pisemnej stosownie do postanowień § 6 ust. 2 umowy łączącej strony sporu

Na dalszym etapie postępowania strony nie modyfikowały swoich stanowisk procesowych.

Sąd ustalił, co następuje:

M. M. – lekarz specjalista endokrynolog w dniu 24 lutego 2017 r. zawarł z Samodzielnym Publicznym Wojewódzkim Szpitalem (...) w S. umowę - kontrakt nr 73/2017, której przedmiotem było udzielanie świadczeń zdrowotnych. Zgodnie z § 2 ust. 1 umowy, udzielający zamówienia powierzył, a przyjmujący zamówienie przyjął do wykonywania w zakresie oraz na zasadach określonych w umowie udzielanie świadczeń zdrowotnych w Oddziale Endokrynologii i Chorób Wewnętrznych. Zgodnie z § 4 ust. 3 umowy przyjmującemu zamówienie przysługuje prawo zwracania się z problemami natury organizacyjnej i fachowej do lekarza Koordynatora (ordynatora), a ten nie może odmówić pomocy w ich rozwiązaniu.

W § 7 umowy strony ustaliły, że umowa zostaje zawarta na czas określony tj. od dnia 1 marca 2017 r. do dnia 29 lutego 2020 r.

W § 8 ust. 4 pkt 4 umowy strony ustaliły, że umowa rozwiązuje się w trybie natychmiastowym, gdy nastąpiła likwidacja jednostki organizacyjnej udzielającego zamówienia. Zgodnie z pkt 5 umowa rozwiązuje się wskutek oświadczenia jednej ze stron , bez zachowania okresu wypowiedzenia, w przypadku gdy druga strona rażąco narusza istotne postanowienia umowy. Wedle § 8 ust. 5 umowa ulega rozwiązaniu lub zmianie w wyniku zmiany aktów prawnych regulujących zasady udzielania świadczeń zdrowotnych i funkcjonowania podmiotów leczniczych. . Wedle § 8 ust 6 umowy każda ze stron może wypowiedzieć w formie pisemnej umowę bez podania przyczyn z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, którego bieg rozpoczyna się z początkiem miesiąca następującego po miesiącu, w którym złożono oświadczenie o wypowiedzeniu umowy.

dowód: umowa nr (...) z dnia 24 lutego 2017 r. k. 16-19, 96-99, 100-103, 104-107

dane (...) k. 14

Na mocy § 6 ust. 1 pkt 1 umowy, udzielającemu zamówienie przysługują od przyjmującego zamówienie kary umowne w wysokości trzykrotności miesięcznego wynagrodzenia przyjmującego zamówienie za poprzedni miesiąc za odstąpienie przez przyjmującego zamówienie od wykonywania umowy z przyczyn niezależnych od udzielającego zamówienie.

Sposób wynagrodzenia został ustalony ryczałtowo na kwotę 6 000 złotych miesięcznie, zaś kwota wynagrodzenia za zwykły dyżur została określona na poziomie 750 złotych, za dyżur świąteczny – 1 000 złotych.

dowód: umowa nr (...) z dnia 24 lutego 2017 r. k. 16-19, 96-99, 100-103, 104-107

Pismem z dnia 25 września 2017 roku skierowanym przez (...) Wojewódzki Szpital (...) w S. do Dyrektora Wydziału (...) Urzędu Marszałkowskiego Województwa (...) wskazano, że w związku z koniecznością dokonania zmian związanych z reorganizacją przeprowadzana w celu zoptymalizowania i dopasowania struktury organizacyjnej do potrzeb funkcjonowania Szpitala w nowym kształcie oraz w celu dostosowania do nowych warunków kontraktowania z Narodowym Funduszem Zdrowia, w załączeniu przesyłany jest tekst jednolity Statutu zawierający zmiany dotyczące: m.in. połączenia Oddziału Chorób Wewnętrznych i Diabetologii z Oddziałem Endokrynologii i Chorób Wewnętrznych poprzez utworzenie pod Oddziałem Chorób Wewnętrznych i Diabetologii Pododdziału Endokrynologii.

dowód: pismo z dnia 25 września 2017 r. k. 55-56

Z dniem 31 grudnia 2017 r. w Samodzielnym Publicznym Wojewódzkim Szpitalu (...) w S. w strukturze organizacyjnej przestał istnieć Oddział Endokrynologii i Chorób Wewnętrznych z numerem oddziału nr 13. Uchwałą Sejmiku Województwa (...) Nr XXVIII/443/17 z dnia 21 listopada 2017 r. w sprawie nadania statutu Samodzielnemu Publicznemu Wojewódzkiemu Szpitalowi (...) w S. nadano pozwanemu statut, w wyniku którego Oddział Endokrynologii i Chorób Wewnętrznych przestał istnieć, a powstała jednostka organizacyjna a w postaci Oddziału Chorób Wewnętrznych i Diabetologii z Pododdziałem Endokrynologii.

Pierwotnie zamysł był taki aby pododdział endokrynologii posiadał pewnego rodzaju niezależność i nadal był kierowany przez dotychczasowego ordynatora.

dowód : uchwała nr XXXVIII/443/17 k. 26-27

skład komórek organizacyjnych szpitala Wojewódzkiego w S. k. 28

strona internetowa szpitala z danymi jednostek szpitala k. 29,

zeznania świadka J. O. – k. 81-84

zeznania H. F. k. 84-87,

zeznania świadka M. P. k. 92-94,

zeznania pozwanego – k. 120-123;

Szpital rozpoczął z powodem i J. O. negocjacje dotyczące aneksu do umowy. Pierwsza propozycja została przedstawiona dnia 2 stycznia 2017 r. –zaoferowano pracę na Oddziale Diabetologii i Chorób Wewnętrznych z Pododdziałem Endokrynologii w (...) w S. oraz rozszerzenie obowiązków zawodowych. Powód wraz z J. O., lekarzem, który znalazł się w takiej samej sytuacji, pismem z dnia 5 stycznia 2018 r. przedstawiła swoje stanowisko dotyczące warunków pracy. M. M. jest lekarzem specjalistą endokrynologiem. Dnia 9 stycznia 2018 r. szpital przedstawił kolejne warunki, również niespełniające oczekiwań lekarzy. W związku z brakiem porozumienia lekarze M. M. i J. O. w dniu 10 stycznia 2018 r. przekazali dokumentację medyczną oraz informację o hospitalizowanych pacjentach lekarzom A.

M. (1) , E. H., A. M. (2), ponieważ ordynator Oddziału M. P. był w tym czasie nieobecny. Przekazanie dokumentacji zostało stwierdzone poświadczeniem przekazania dokumentacji medycznej z dnia 10 stycznia 2018 r. Pacjenci zostali uprzednio przebadani, sporządzone zostały zalecenia co do dalszego leczenia. Przekazanie nastąpiło zarówno ustnie jak też i przekazaniem dokumentacji, jak to zwyczajowo jest dokonywane na oddziałach szpitala.

Szpital w piśmie z dnia 11 stycznia 2018 r. poinformował powoda, że żadna ze stron nie złożyła oświadczenia woli o rozwiązaniu umowy kontraktu na udzielanie świadczeń zdrowotnych. Wskazano w piśmie, że w celu rozwiązania umowy konieczne jest skorzystanie z zapisów umowy § 8. Zmiany organizacyjne nie stanowią likwidacji jednostki , a w związku ze zmianami szpital zaproponował nowe, lepsze warunki wynagrodzenia. W piśmie wskazano, że w związku z otrzymaną w dniu 11 stycznia 2018 r. informacją, że odstąpił od umowy i zaprzestała udzielania świadczeń zdrowotnych, na podstawie §p 6 ust. 1 pkt 1 umowy nałożono na powoda karę umowną w wysokości trzykrotności miesięcznego wynagrodzenia za miesiąc grudzień 2017 r. Wskazano w piśmie, że kara zostanie potrącona z najbliższego wymagalnego wynagrodzenia.

dowód: zeznania H. F. k. 84-87,

zeznania świadka J. O. – k. 81-84

zeznania świadka M. P. k. 92-94,

zeznania pozwanego – k. 120-123;

pismo z dnia 5 stycznia 2018 r. k. 20

poświadczenie przekazania dokumentacji medycznej z dnia 10 stycznia 2018 r. k. 21

pismo z dnia 11 stycznia 2018 r. – k. 24, 51

M. M. wystawił w dacie 31 grudnia 2017r. na rzecz (...) Wojewódzkiego Szpitala (...) w S. fakturę nr (...) na kwotę 8 600 złotych za usługi medyczne za miesiąc grudzień w wysokości 6000 zł, dyżury w dni powszednie : 7 i 19 grudnia w wysokości 1 500 zł oraz dyżury w dni świąteczne : 24 grudnia 2017 r. w wysokości 1100 zł.

Pismem z dnia 10 stycznia 2018 roku powód zwrócił się do szpitala o zapłatę należnego wynagrodzenia.

Dowód: - faktura nr (...) z dnia 31 grudnia 2017 r. k. 54

pismo z dnia 10 stycznia 2018 roku – k. 58,

zeznania pozwanego – k. 120-123;

(...) Wojewódzki Szpital (...) w S. notą o numerze 2/2018 z dnia 24 stycznia 2018 roku obciążył M. M. karą za odstąpienie od umowy i zaprzestanie udzielania świadczeń zdrowotnych na podstawie § 6 ust. 1 pkt 1 umowy, w wysokości trzykrotności miesięcznego wynagrodzenia za miesiąc grudzień 2017 r. w wysokości 25 800 złotych. Nota została doręczona powodowi w dacie 30 stycznia 2018 roku.

dowód : nota nr 2/2018 k. 25, 52

potwierdzenie odbioru k. 53

Pismem z dnia 22 stycznia 2018 r. powód skierował do (...) Wojewódzkiego Szpitala (...) w S. wezwanie do zapłaty do dnia 9 lutego 2018 r. należnego wynagrodzenia za grudzień 2017 r. z tytułu realizacji umów – kontraktów z dnia 24 lutego 2017 r., pod rygorem skierowania do Sądu pozwu o zapłatę. Wezwanie zostało doręczone Szpitalowi w dniu 25 stycznia 2018 r.

Pismem z dnia 7 lutego 2018 r. Szpital podtrzymał swoje stanowisko w sprawie obciążenia powoda karą umowną na podstawie § 6 ust. 1 pkt 1 umowy.

dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 22 stycznia 2018 wraz z potwierdzeniem odbioru r. k. 32-34

pismo z dnia 7 lutego 2018 r. k. 35

H. F. był ordynatorem Oddziału Endokrynologii i Chorób Wewnętrznych do 31 grudnia 2017 r. Oddział dysponował 22/23 łózkami. Po likwidacji Oddziału Endokrynologii i Chorób Wewnętrznych zaproponowano mu stanowisko zastępcy ordynatora Oddziału Chorób Wewnętrznych i Diabetologii z Pododdziałem Endokrynologii. H. F. nie przyjął propozycji szpitala.

M. P. przed 1 stycznia 2018 r. był ordynatorem Oddziału Chorób Wewnętrznych i Diabetologii. Dysponował 53 łózkami na swoim oddziale i taka ilość łóżek pozostała w nowoutworzonym oddziale. Pielęgniarka oddziałowa nowopowstałego oddziału była poprzednio pielęgniarką oddziałową oddziału wewnętrznego. M. P. uznał że oddział endokrynologii został przejęty przez jego oddział.

Ordynatorem Oddziału Chorób Wewnętrznych i Diabetologii z Pododdziałem Endokrynologii od dnia 1 stycznia 2018 r. został M. P..

H. F. posiadał specjalizację endokrynologiczną, zaś M. P. takowej nie posiada.

Ordynator, który nie ma przygotowania, kwalifikacji i fachowych uprawnień nie jest w stanie prowadzić merytorycznego nadzoru nad pacjentami endokrynologicznymi. Lekarz oddziałowy wymaga nadzoru ordynatora. Nadzór polega na rozwiązywaniu problemów natury medycznej, terapeutycznej i diagnostycznej. Ordynator M. P. nie miał kwalifikacji w zakresie endokrynologii i nie mógł pomóc w rozwiązywaniu problemów w razie trudnych przypadków.

Oddział endokrynologii jest oddziałem specyficznym, gdzie gros badań wykonywanych jest co do zasady przez wykwalifikowany zespół pielęgniarek, przy czym specyfika tych badań nie pozwala na ich wykonanie pielęgniarce, która się w tej dziedzinie nie specjalizuje. Błędnie wykonane badania skutkują koniecznością ponownej hospitalizacji pacjenta.

Pododdział Endokrynologii nie ma wyodrębnionych środków finansowych, nie ma wyodrębnionych łóżek dla pacjentów endokrynologicznych. Oddział Chorób Wewnętrznych i Diabetologii z Pododdziałem Endokrynologii posiadał 53 łóżka do dyspozycji. Lekarze M. M. i J. O. obawiali się, iż pomimo posiadanej wąskiej specjalizacji pacjenci endokrynologiczni – przy takiej strukturze oddziału będą marginalni.

dowód: zeznania H. F. k. 84-87,

zeznania świadka J. O. – k. 81-84

zeznania świadka M. P. k. 92-94,

zeznania pozwanego – k. 120-123;

Sąd zważył, co następuje:

Na gruncie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego ocenianego na gruncie obowiązujących przepisów oraz w kontekście stanowisk stron powództwo będące przedmiotem oceny w niniejszej sprawie okazało się w pełni zasadne.

Dokonując oceny zasadności żądań podmiotów uczestniczących w postępowaniu, Sąd oparł się w całości na przedłożonych dowodach z dokumentów. Żadna ze stron nie kwestionowała ich prawdziwości, ani treści w nich zawartych, a i Sąd nie dopatrzył się żadnych okoliczności dyskwalifikujących wskazane dowody.

Sąd oparł się również na zeznaniach przesłuchanych w toku postępowania świadków i powoda, albowiem dowody te były spójne, logiczne i korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym. Podobnej – w pełni wiarygodnej – ocenie sąd poddał również dowód z przesłuchania powoda. Również i jego zeznania w zasadzie w całości – w zakresie istotnym dla rozstrzygnięcia korespondowały z pozostałym w sprawie materiałem dowodowym.

Jednocześnie sąd pominął dowód z przesłuchania za pozwaną dyrektora placówki, uznając jej nieobecność na terminie rozprawy za nieusprawiedliwioną.

Na wstępie wskazać należy, iż roszczenie swe strona powodowa wywodziła z tytułu zawartej z pozwanym umowy kontraktu nr 73/2017 z dnia 24 lutego 2017 r. i wystawionej w związku ze świadczonymi usługami w miesiącu grudniu 2017 r. faktury nr (...) na kwotę 8600 zł: za usługi medyczne za miesiąc grudzień w wysokości 6000 zł, dyżury w dni powszednie: 29 grudnia 2017 r. w wysokości 750 zł oraz dyżury w dni świąteczne : 2 grudnia 2017 r., 25 grudnia 2017 r. w wysokości 1 100 złotych.

Pozwany nie kwestionował wysokości kwot należnych powodowi, zaś osią sporu okazała się jedynie kwestia związana z podniesionym zarzutem potrącenia, a tym samym odmienną oceną sposobu rozwiązania umowy łączącej strony.

W toku postępowania pozwany szpital wskazywał, iż że dochodzona kwota nie została wypłacona, bowiem obciążono powoda karą umowną zgodnie z § 6 ust. 1 pkt 1 umowy – kontraktu nr 73/2017 w wysokości trzykrotności należnego wynagrodzenia za grudzień. Pozwany w sprzecznie oświadczył że potrąca przysługującą mu od powódki wierzytelność w kwocie 25 800 zł należną w tytułu kar umownych za odstąpienie przez M. M. w miesiącu styczniu 2018 r. od wykonywania świadczeń zdrowotnych na podstawie umowy nr (...) z wierzytelnością przysługującą jej od pozwanego należną z tytułu wynagrodzenia za wykonywanie świadczeń zdrowotnych.

Strona powodowa podnosiła konsekwentnie, również przed wniesieniem sprawy do Sądu, że obciążenie jej karą umowną nastąpiło bezpodstawnie, albowiem umowa–kontrakt nr 73/2017 łącząca strony została rozwiązana na podstawie § 8 ust. 4 pkt 4.

Zasadność żądania powódki zapłaty za udzielenie świadczeń zdrowotnych oraz kwestia obowiązywania umowy nr (...), skuteczność obciążenia powódki karą umowną stanowiła więc kwestię podstawą dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy i podlegała rozważeniu w oparciu o postanowienia zawartej między stronami umowy z dnia 24 lutego 2017 r. nr (...).

Mając na uwadze powyższe należało ocenić w pierwszej kolejności, czy istniały podstawy do obciążenia powoda karą umowną w wysokości 25 800 zł wedle noty nr 2/2018 zgodnie z § 6 ust. 1 pkt 1 umowy-kontraktu nr 73/2017, a tym samym czy powstała wierzytelność pozwanego wobec powoda z tytułu zapłaty kary umownej, w dalszej kolejności czy nastąpiło skuteczne potrącenie wierzytelności pozwanego z wierzytelnością powódki, jako wierzytelnością niższą, czy też – jak twierdzi strona powodowa - umowa-kontrakt nr 73/2017 wygasła z dniem 31 grudnia 2017 r. na podstawie § 8 ust. 4 pkt 4 umowy.

W tym miejscu wskazać należy, iż zgodnie z uregulowaniem zawartym w treści przepisu art. 498 § 1 i 2 k.c. gdy dwie osoby są jednocześnie względem siebie dłużnikami i wierzycielami, każda z nich może potrącić swoją wierzytelność z wierzytelności drugiej strony, jeżeli przedmiotem obu wierzytelności są pieniądze lub rzeczy tej samej jakości oznaczone tylko co do gatunku, a obie wierzytelności są wymagalne i mogą być dochodzone przed sądem lub przed innym organem państwowym. Wskutek potrącenia obie wierzytelności umarzają się nawzajem do wysokości wierzytelności niższej. Warunkiem skuteczności tego rodzaju oświadczeń jest jednak powstanie, istnienie i wymagalność obu wierzytelności.

Z tego też u w celu ustalenia zasadności stanowiska procesowego pozwanego, a tym samym skuteczności podniesionego przezeń zarzutu potrącenia koniecznym było ustalenie w niniejszej sprawie czy umowa łącząca strony wygasła czy też powód zaprzestał jej wykonywania. Podkreślić po raz kolejny należy, iż strony w zasadzie nie pozostawały w sporze co do tego, iż powód posiadał wierzytelność – z tytułu wynagrodzenia za miesiąc grudzień 2017 roku – wobec pozwanego. Spór dotyczył zasadności naliczenia kary umownej.

W świetle § 8 ust. 4 pkt 4 umowy nr (...) umowa rozwiązuje się w trybie natychmiastowym, gdy nastąpiła likwidacja jednostki organizacyjnej udzielającego zamówienia. W umowie w § 8 wskazano również przypadki, kiedy umowa wygasa (ust. 2), umowa ulega rozwiązaniu (ust. 3), umowa rozwiązuje się w trybie natychmiastowym (ust. 4 pkt 1-5), z zachowaniem jakich warunków można wypowiedzieć umowę (ust. 6). Co istotne w § 8 ust. 4, a zatem odnoszącym się do rozwiązania umowy w trybie natychmiastowym w punkcie 5 wskazano, że umowa rozwiązuje się w trybie natychmiastowym w przypadku oświadczenia jednaj ze stron , bez zachowania okresu wypowiedzenia, w przypadku , gdy druga strona rażąco narusza istotne postanowienia umowy. Zatem w tym przypadku w umowie przewidziano złożenie oświadczenia woli jednej ze stron. W § 8 ust. 4 pkt 4, na który powoływał się powód takiego zapisu nie ma, a zatem nie sposób uznać, że dla przyjęcia rozwiązania umowy w trybie natychmiastowym z powodu likwidacji jednostki organizacyjnej niezbędne było złożenie przez stronę jakiegokolwiek oświadczenia. Literalne brzmienie zapisu umowy w § 8 ust. 4 pkt 4 implicite wskazuje, że „umowa rozwiązuje się”, a zatem samoistnie, bez konieczności składania oświadczeń którejkolwiek ze stron. Podkreślić w tym miejscu należy, iż gdyby intencją stron była konieczność złożenia oświadczenia, wówczas rozwiązanie umowy obwarowane zostałoby warunkiem jak w zapisie § 8 ust. 4 pkt 5 umowy. Jako, że zapisu takiego brak, nie było podstaw do przyjęcia konieczności złożenia oświadczenia o rozwiązaniu umowy przez powoda, jak oczekuje tego pozwany.

Przechodząc do dalszej kwestii związanej z tym, czy nastąpiła likwidacja jednostki organizacyjnej udzielającego zamówienia, czyli pozwanego szpitala, dla możliwości uznania, że umowa uległa rozwiązaniu w trybie natychmiastowym, w ocenie Sądu Rejonowego, do takiej likwidacji jednostki organizacyjnej doszło z dniem 31 grudnia 2017 r. Za jednostkę organizacyjną rozumieć należy oddziały występujące w szpitalu, co z kolei wynika choćby z informacji znajdującej się na stronie pozwanego szpitala pod adresem (...)

W tym miejscu podkreślić należy, iż wedle § 2 ust. 1 umowy, przedmiotem umowy nr (...) było udzielanie świadczeń zdrowotnych przez powódkę w Oddziale Endokrynologii i Chorób Wewnętrznych. W sprawie, pozwany podnosił, że ww. Oddział nadal istniał od 1 stycznia 2018 r. Tymczasem z dniem 1 stycznia 2018 r. został utworzony Oddział Chorób Wewnętrznych i Diabetologii z Pododdziałem Endokrynologii w miejsce dwóch Oddziałów: Oddziału Endokrynologii i Chorób Wewnętrznych (oznaczony nr XIII) oraz Oddziału Chorób Wewnętrznych i Diabetologii. Po pierwsze Oddział oznaczony nr XIII, a zatem określony w umowie nr (...) przestał istnieć, co nie było kwestionowane przez pozwanego. Pozwany nie wykazywał bowiem, że taki oddział nr XIII nadal istnieje. Po wtóre, z uchwały nr XXVIII/443/17 z dnia 21 listopada 2017 r. Sejmiku Województwa (...), wynika, że nadano pozwanemu statut w brzmieniu określonym w załączniku do uchwały, w którym wskazano, że w skład szpitala wchodzi komórka organizacyjna w postaci m.in. Oddziału Chorób Wewnętrznych i Diabetologii z Pododdziałem Endokrynologii. Zatem Oddziału Endokrynologii i Chorób Wewnętrznych jako jednostki organizacyjnej szpitala brak. Świadek M. P. zeznał wprost, że „strukturalnie Oddział Chorób Wewnętrznych i Endokrynologii został zlikwidowany” , ponadto wskazał, iż „oddział endokrynologii został przez nas przejęty (przez oddział wewnętrzny).. O tym, że Oddział został zlikwidowany świadczy dodatkowo fakt, że nowopowstały oddział liczył taką sama ilość łóżek - 53, co funkcjonujący do dnia 31 grudnia 2018 r. Oddział Chorób Wewnętrznych i Diabetologii, którego Ordynatorem był M. P.. Nadto Ordynatorowi Oddziałowi Chorób Wewnętrznych i Endokrynologii M. F. zaproponowano stanowisko zastępcy Ordynatora Oddziału Chorób Wewnętrznych i Diabetologii z Pododdziałem Endokrynologii. Od 1 stycznia 2019 r. nie funkcjonował zatem jako Ordynator Oddziału Chorób Wewnętrznych i Endokrynologii, czy też kierownik tej jednostki, nadto Pododdział Endokrynologii nie miał wyodrębnionych środków na swoją działalność.

Podkreślenia w tym miejscu wymaga również fakt, iż zmianie uległ zakres świadczonych przez oddziały usług. Oddział endokrynologii był bowiem nastawiony głównie na tego rodzaju pacjentów, którzy są pacjentami specyficznymi,

wymagającymi specjalistycznej, czaso- i pracochłonnej diagnostyki. Przed likwidacją oddziału, która co należy podkreślić była rozciągnięta w czasie na oddziale endokrynologii był zatrudniony wykwalifikowany personel pomocniczy, który w dużej mierze zapewniał prawidłowość wykonywanych badań i gwarantował lepszą opiekę szpitalną.

Wszelkie wskazane powyżej okoliczności, a w szczególności zmiana nazwy i zakresu świadczenia usług, zmiana osoby kierującej oddziałem (również w zakresie posiadanej przez nią specjalizacji), zmiana organizacji oddziału oraz struktur szpitala jednoznacznie wskazuje, iż doszło do likwidacji jednostki w której powód był zatrudniony.

Dodatkowo nie sposób pominąć okoliczności, że jak zeznał świadek M. M. oraz świadek J. O., pozwany zamierzał z nimi podpisać aneksy do umów, w których zmianie miały ulec dane jednostki organizacyjnej, w której lekarze świadczyliby usługi medyczne, a mianowicie zmiana miała nastąpić w § 2 ust. 1 pkt 1 umowy na Oddział Chorób Wewnętrznych i Diabetologii z Pododdziałem Endokrynologii. Skoro, jak twierdzi pozwany nie doszło do likwidacji jednostki organizacyjnej, niezrozumiała jawi się propozycja zmiany danych jednostki w aneksie do umowy, pomijając już kwestię zmiany wynagrodzenia. Pozwany nie zdołał wykazać w świetle art. 6 k.c. w zw. z art. 232 k.p.c., że takiej propozycji nie było.

Wszelkie wskazane powyżej okoliczności, a w szczególności zmiana nazwy i zakresu świadczenia usług, zmiana osoby kierującej oddziałem (również w zakresie posiadanej przez nią specjalizacji), zmiana organizacji oddziału oraz struktur szpitala jednoznacznie wskazuje, iż z dniem 31 grudnia 2017 r. doszło do likwidacji jednostki organizacyjnej pozwanego szpitala, a mianowicie Oddziału Endokrynologii i Chorób Wewnętrznych. W konsekwencji umowa (...) rozwiązała się w trybie natychmiastowym, a więc z dniem likwidacji. Powódka nie była zatem zobowiązana wedle § 2 ust. 1 umowy do udzielania świadczeń zdrowotnych w Oddziale Endokrynologii i Chorób Wewnętrznych, bowiem Oddział ten przestał funkcjonować.

Skoro umowa rozwiązała się w trybie natychmiastowym, nie można przyjąć w świetle § 6 ust. 1 pkt 1 umowy – kontraktu nr 73/2017, że powódka w styczniu 2018 r. odstąpiła od wykonywania umowy z przyczyn niezależnych od szpitala. Umowa nr (...) nie obowiązywała stron od 1 stycznia 2018 r. Tym samym nie było podstaw do nałożenia na stronę kary umownej wynikającej z zapisów omawianej umowy.

Wedle § 6 ust. 1 pkt 1 umowy kontraktu nr 73/2017, na który powoływał się pozwany w nocie obciążeniowej nr (...) udzielającemu zamówienie przysługują od przyjmującego zamówienie kary umowne w wysokości trzykrotności miesięcznego wynagrodzenia przyjmującego zamówienie za poprzedni miesiąc za odstąpienie przez przyjmującego zamówienie od wykonywania umowy z przyczyn niezależnych od udzielającego zamówienie.

Zgodnie z art. 498 § 1 i 2 k.c., jako, że pozwany nie jest wierzycielem wobec powódki z tytułu noty obciążeniowej nr (...) z dnia 23 stycznia 2018 r., nie mogło dojść do skutecznego potrącenia jego wierzytelności z wierzytelnością powódki i umorzenia obu wierzytelności do wysokości wierzytelności dochodzonej przez powódkę.

Zgodnie z art. 354 k.c. dłużnik winien wykonać zobowiązanie zgodnie z jego treścią i w sposób odpowiadający jego celowi społeczno-gospodarczemu oraz zasadom współżycia społecznego, a jeżeli istnieją w tym zakresie ustalone zwyczaje – także w sposób odpowiadający tym zwyczajom. W świetle art. 355 k.c. dłużnik obowiązany jest do staranności ogólnie wymaganej w stosunkach danego rodzaju (należyta staranność).

Przypomnieć należy, że pozwany nie kwestionował wysokości dochodzonego roszczenia wynikającego z wystawionej w związku ze świadczonymi usługami w miesiącu grudniu 2017 r. faktury nr (...) na kwotę 8 600 złotych. Pozwany wprost przyznawał istnienie roszczenia powódki lecz – jak się okazało mylnie - uznawał, że dokonał skutecznego potrącenia ze swoją wierzytelnością.

Wobec tego żądanie powódki określone na podstawie faktury nr (...) na kwotę 8 600 złotych za usługi medyczne za miesiąc grudzień 2017 r. okazało się zasadne.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w punkcie I sentencji.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów postępowania znajdowało podstawę w treści art. 98 §1 i 3 k.p.c. Zauważyć należało, iż w rozpoznawanej sprawie powód okazał się stroną wygrywającą sprawę w całości, co dawało podstawę dla obciążenia pozwanego całością poniesionych przez stronę powodową kosztów postępowania.

W punkcie II sentencji Sąd rozstrzygnął o kosztach procesu. Za podstawę przyjął treść art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz wedle stawek określonych w § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie. Na koszty procesu składały się: wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 1800 zł, opłata od czynności cywilnoprawnych 17 zł, opata sądowa od pozwu 300 zł.

Mając na uwadze poczynione rozważania orzeczono jak w sentencji.

SSR Anna Dulaska

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować.
2. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego
3. Akta przedłożyć z pismami lub za 28 dni

SSR Anna Dulaska